

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקנז

ערב שבת-קודש פ' תרומה, ב' אדר א' ה'תשס"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ב שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

ר' מנחם ב"ר מרדכי ע"ה פוקס

נפטר ביום כ"ג שבט ה'תשס"ג

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת העניא בת אסתר רחל תחי'

לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת

גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666

Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

חובה לחנך לענין דמשיח / משיח ש"פ תרומה היחשמו"א

7 זמן הגאולה

"פירש רבי תנחומא" וההוראה לגלותינו זו / פרשת השבוע באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

יהודי צריך להשתדל להיות עשיר בפועל בכל הענינים / הוראה למעשה בפועל

12 ניצוצות של משיח

שמו של משיח / פתגמים וקטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

13 וילחום מלחמת ה' - ויוצח

מי שמך ל'בעה"ב' על קרקעות שאינם שלך? / שיחות בענין שלימות העם והארץ

14 כתי"ק - פרסום ראשון

הסיבה לריבוי הגוונים שהיו במגורה של אש / צילום מהגהת הרבי על ביאור בפרשתנו

איחולינו וברכותינו

לשליח כ"ק אדמו"ר מה"מ שלימ"א לאה"ק, חבר הנהלת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, יו"ר הועד לכתובת ס"ת לילדי ישראל, מוכן היי מושקא ואיגוד המשיפיעים, רב פעלים בכל עניני כ"ק אד"ש מה"מ ובתוכם הפצת הקונטרס "יחי המלך"

הרה"ח שמואל גרייזמן שי

לרגל חגיגת בר המצוה של בנו התמים גחמ"ה שי

יה"ר שיגדל להיות "חיל" נאמן ואמיתי בצבא "חילי בית דוד" ולהביא תיכף ומיד את התגלותו המושלמת של כ"ק אד"ש מה"מ למטה מעשרה טפחים, בגאולה האמיתית והשלימה, "נאו"

בסיד מצויב הנואר במרשיו כפי שנתרם ע"פ מענה כ"ק אדמו"ר שלימ"א.
האם נרשם וכו' ?

הנואר במרשיו:

הקושיא דלעיל — מהי ההדגשה שהקבי"ח תראה למשה מנורה של אש, הרי את כל כלי חמשוך חראת הקב"ח למשה — מתרומת ושי"ת בתיבה אחת בלבד (ובזה הואים את גודל הדיוק שכדברי השי"ת).

"מניח שנתקשה משה בסעו"ת המנורה כו"ו — כלומר הקושי המיוחד שבמנורה (שכ"ן הראה לו הקב"ח מנורה של אש בהוספה על מה שתראה לו את תבנית חמשוך וכל כליה) אינו בנוגע לעצם תבנית המנורה, כי אם בנוגע לעשיית המנורה, דמכ"ן שחיו בה ריבוי פרטים (קנים, נבתיים, כפתורים ופרחים), לכן נתקשה בעשייתה ובמרט שעשיתם היתה צריכה להיות אופן ד"מקשה" — "מרתובה אחת", ע"י תקשה בקורטס וכו'.

משא"כ בנוגע לעשיית שאר כלי חמשוך — הרי לאחר שתפרשו כל פרטי חז"ב"רם והראו את תבניתם, איך קושי מיוחד בעשייתם, ולדוגמא: עשיית קרשי חמשוך מציגי שטים, וכיו"ב.

ומכ"ן שבנוגע לעשיית המנורה היי קושי מיוחד (מצד ריבוי הפרטים שבה וכו') — לכן "תראה לו הקב"ח מנורה של אש" נוסף על מה שהראה לו תחילה את תבנית כל כלי חמשוך, שראוי נוספת זו הקולה בתבנית עשיתה (אלא שבמלל גם זה לא חספיק, כדלממך).

ויש להוסיף בזה: באש — יש כמה גוונים, וכפי שרואה הי"בן חמש (למקרא) שבאור (אש) הני"ש נהורא אוכמא, לכן, ונע"י יש לומר שבמנורה של אש היו כל פרטי המנורה בגוונים שונים, וע"י מוכן ביותר התועלת בראיית "מנורה של אש" — איך שכבר ראה את תבנית כל כלי חמשוך (המנורה בכללם) — כי (נוסף על מה שראית דבר בפעם הב' מעשיה על הראי' בפעם הא', חר"ל) ביימנורה של אש"י חיי כל פרט בונון שנתח, ודבר זה מקול בתבות עשית.

[דוגמא לדבר — מעשה רב: בחוטי מנשיה חרדא וכיו"ב — משציל חוטים רבים משנים עבריהם].

ונש"ט שאין סתירה לזה ממש"י השי"ת (כה, לא) "היעשה המנורה — מאל"י, לפי שהי' משה מתקשה בה, אמר לו הקב"ח חשלק את הכפר לאור והיא נעשית מאל"י" — כי בודאי הועילה ראיית "מנורה של אש" להבנת עשייתה, אלא שעדיין לא הבין עד כדי כך שיוכל לעשותה בכל פרטי, ולכן הוערך שתיעשה מאל"י."

והבן המש למקרא מבין זאת במעטות — כי רבות מעשים המלמד מתוך קושיא, ובפעם הא' אינו תופס, ואז המלמד מוסיף כאור, ולפעמים זה מספיק, ולפעמים גם התוספת ועוד תוספת ועוד תוספת כו' — אינו תופס ומשאר בקושיא.

ז"ל ויפסק חוספס הדגש"י השי"ת תראה לו הקב"ח מנורה של אש — דלא כהתחלת הענין ויכ"ל אשר ואי סתא איתך. כו"ו ש"א פירש רש"י מאל"י.
ז"ל ראה גם עשיית ע"פ תרומת חמש"א

Handwritten note in Hebrew: "בסיד מצויב הנואר במרשיו כפי שנתרם ע"פ מענה כ"ק אדמו"ר שלימ"א. האם נרשם וכו' ?"

הסיבה לריבוי הגוונים שהיו במנורה של אש

בקשר לפ' השבוע, הננו מביאים בזה צילום נדיר ומיוחד (מוקטן במעט), מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ג בענין מנורה של אש שהראה הקב"ה למשה (המענה שולב בהנחה שנדפסה ב'התוועדויות' תשמ"ג ח"ב סוף ע' 1022. וראה צילום מיוחד שנדפס ב'יחי המלך' תקז ע' 15 – מענה מפורט מכ"ק אד"ש מה"מ לשאלות המניחים בענין זה שע"פ הצילום הנ"ל נכתב הביאור שלפנינו)

פענוח הכתי"ק:

כ"ק אד"ש מה"מ מחק את התיבות "מכשיר הרדיא" וכתב: **מכשירים שונים ומכונות.**

המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה
מרת מרים בת ר' אליהו וג'מילה ע"ה אלבז
 נפטרה במוצאי שבת קודש פ' בלק, אור לט"ו תמוז ה'תשס"ד - ת. נ. צ. ב. ה.
 יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
 נרבת: **מרים, מרדכי, יעקב ודניאל בני מאיר ופרלה שיהיו לוי**

המדור "ניצוצות של משיח" מוקדש
 לזכר נשמת הרה"ג הרה"ח ר' **חיים משה יהודה** בהר"ר **ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי**
 רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

חובה לחנך לענין דמשיח

צריך להסביר הענין דמשיח לכל הילדים - אמריקאים, צרפתיים, אנגלים, ולדבר לכל אחד לפי אופנו • ובאם אינו עושה כן - הרי הוא מועל בשליחותו לענין החינוך! מאחר שמסרו לו את הילדים כדי לחנכם בכל עניני התורה שהיא "תורה אחת", ועאכו"כ שאי-אפשר להפריד בהיי"ג העיקרים • אופן החינוך לפעול אצל הילד את ה"אחכה לו" ושיצעק שרוצה את משיח, הרי זה דוקא ע"י שנותנים לו סוכרי' ופרסים וכו' • מכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו - עליו לצאת ולראות שכל ילד בדורנו יקיים תורה ומצות ויצעק שהוא רוצה משיח • תרגום חפשי משיחת ש"פ תרומה ה'תשמ"א - בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

ההחסידות אומרת על משיח, ובין אם הוא מבין כל מה שכתוב בחסידות, או שמבין שלשה-רבעים או חצי, עכ"פ הוא יודע את מעלת המשיח יותר ובאין-ערך מהשואל – ואם-כן, כיצד באמת אפשר לגלות ענין כה נעלה כמשיח – לילדים כפשוטם?! וכאשר מדבר עם השני ומסביר לו את כל העילויים וכו' – הרי זה פועל עליו חלישות!

ב. שאלו אותך שאלה – מה אתה מתבלבל ונבהל? – שב לכמה דקות ותתבונן, אבל **ביגיעה**, ו"יגיעת ומצאת תאמין"?! ותחשוב בבטחה, דמכיון שהנך הולך בשליחות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – הרי פשוט הדבר שזהו בודאי אמת!

ולכן, תסביר גם לשני בדרכי נועם ובדרכי שלום שזו אמת, ובמילא – שגם הוא צריך לעסוק בזה.

א. ישנם הטוענים: כיצד מדברים עם ילדים על משיח? הרי משיח הוא ענין נעלה, עד שמשיח הוא כליל המעלות ומבחר המין האנושי, ואם-כן – כיצד מורידים ענין כה נעלה לילדים, ומקשרים זאת עם פרסים וצעצועים וכו'?!
 וכאשר שואלים זאת שליח חב"ד, הרי שבתחילה, מצד החושך כפול ומכופל, הוא מתבלבל ו"נרעש" לגמרי ("אינגאנצן צוטומלט")!

אח"כ נהי' לו חלישות מה בענין – שהרי שאלו אותו שאלה – במילא הוא ניגש לספר זאת לשני, ופועל גם אצלו חלישות!

ויתירה מזו: אמנם גם השואל יודע את מעלת המשיח – אבל הוא הרי שליח חבד"י שלמד חסידות, ויודע שמעלתו של משיח היא עד כדי כך שענינו "יחידה" – היחידה של כלל ישראל בכל הדורות, ויודע ענינים נוספים

(2) מגילה ו, ב.

(1) ראה סה"מ תרצ"ט ע' 207 בשם הרמ"ז.

מי שמך ל'בעל-הבית' למסור קרקעות השייכים לדורות שלפניך ולדורות שלאחריך!?

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

. . קיבלתי לא מזמן מכתב מיהודי מניו-יורק, יהודי המונח בלימוד ואיש תמים המדבר בתמימות, שנסחב עד כדי-כך עד שמתייגע ואוסף מאמרי חז"ל שמהם אפשר להביא ראיה - לפי שטותי - שהיות וכבשו את השטחים ומכיון שחתמו "חוזה", הרי נצח ישראל לא ישקר" ואסור להתחרט!

- מה זאת-אומרת שחתמו חוזה?! הרי זה אינו שייך להם, אלא נחלת כל עם ישראל!

וכשמגיע מישוהו, יכול להיות בעל מעלות הכי גדול, ומוכר נכסים השייכים לשני, וצועק שיש לו כוונות הכי טובות (יתכן שמדמה שיש לו את הכוונות הכי טובות, ויתכן שאכן יש לו) - זה עדיין לא נותן לו בעלות ורשות למכור נכסים השייכים לשני, אפילו כשהשני הוא יחיד, ובפרט כשהשני הם אנשים רבים, ועאכ"כ כשהשני הם לא רק אנשים רבים בדורנו זה, אלא בכל הדורות הקודמים, החל מההבטחה בברית-בין-הבתרים שהקב"ה אמר "נתתי - כבר נתתי", כפי שמובא בכמה מפרשי חז"ל, עד שענין זה נוגע בדן למעשה בפועל, שמאז נהי' "נתתי"!

באים וחותרים על שטר, ואח"כ מתעקשים שהיות ו"לא ישקר" אזי מוכרחים להחזיק בשקר הזה, שלקחו (רוצים לקחת), רחמנא ליצלן, מעשרות דורות של בני" את השיך להם ונותנים את זה לשני, יהי' השני מי שיהי'!

אפילו המאמינים שבצד השני ישנם חסידי אוה"ע (ויתכן שכן הוא) - מי שמך ל'בעל-הבית' למסור נכסים וקרקעות השייכים לעשרות דורות לפניך ושהיו שייכים לכל הדורות שלאחריך עד סוף כל הדורות!

הקב"ה בחר בישראל מבין העמים, ובחר בארץ-ישראל מכל הארצות, וכפי שחז"ל מסיימים שהקב"ה אומר שאת הארץ שהוא בחר הוא יתן (ונתן) לאומה שהוא בחר בה, וכך זה נשאר באופן של נחלת עולם. לאחר מכן "מפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל אדמתנו", וכמדובר כמה פעמים, ההדגשה שבזה היא, שאפילו בשעה ש"נתרחקנו" היא "אדמתנו", וגם כשיש רחמנא-ליצלן מעמד ומצב של "חטאינו", היא "ארצנו".

(קטע משיחת אור ליום ועש"ק ויצא, יו"ד כסלו ה'תש"מ - בלתי מוגה)

ולקשרו עם פרסים, משחקים וסוכריות, ענינים כה פשוטים!?

והביאור בזה:

הרמב"ם כותב בפ' המשניות⁵, ועד"ז מובן מהל' תשובה להרמב"ם⁶, שחינוך הילד צריך להיות באופן שמתחילים קודם לחנכו בענינים השייכים אליו, ממתקים, כבוד המדומה וכיו"ב, שזהו הענין ד"מתוך שלא לשמה בה לשמה"⁷. ונמצא, שצריכים להתחיל ב"שלא לשמה" - ענינים פשוטים, כנ"ל.

ואף שיש ללמוד את התורה לשמה, ואפי' בשביל גן-עדן ועולם הבא זה עדיין "שלא לשמה" כיון שהלימוד צריך להיות לגמרי "שלא על מנת לקבל פרס"⁸ - אבל בינתיים, כל זמן שהוא עדיין לא אוהב ב"לשמה" ואינו שייך עדיין לענינים נעלים, הנה בכדי לפעול עליו, מוכרחים לדבר עמו לפי ערכו ולחנכו בענינים השייכים אליו, גם אם זה פרסים, כסף או סוכריה וכיו"ב.

ולכן מבקשים שיסבירו לילדים את ענין המשיח, וגם יסבירו להם שכאשר משיח יבוא יהיו להם הרבה ממתקים וכיו"ב, כי דוקא בכך אפשר לפעול עליהם.

1. ענין זה - שבכדי לפעול קיום המצוות יש לדבר עם זה שרוצים לפעול עליו לפי ערכו - מוצאים גם בתורה שבכתב:

הפסוק אומר⁹ "אם בחוקותי תלכו גו' - ונתתי גשמיכם בעתם וגו'", רואים שמבטיחים שכר גשמי ד'ונתתי גשמיכם בעתם וגו'" בכדי לפעול שיקיימו מצוות.

ועד"ז מוצאים גם בפסוק¹⁰ "פותח את

(5) לסנהדרין פרק חלק ד"ה וכת חמישית.

(6) פ"י.

(7) פסחים נ, ב. רמב"ם שם ה"ה. הל' ת"ת פ"ג ה"ה. הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד ס"ג.

(8) אבות פ"א מ"ג. רמב"ם הל' תשובה שם ה"ד.

(9) בחוקותי כו, ג-ד.

(10) תהלים קמה, טז.

ג. והביאור על טענה הנ"ל:

הלא התורה כולה ניתנה לכל בני-ישראל, גם לילדים, שהרי "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב"³, זאת-אומרת שיש לחנך את הילד בכל עניני התורה ומצוותי, ועאכ"כ בנוגע ל"ג עיקרי האמונה, שאחד מהם⁴ הוא העיקר ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" - הענין דביאת המשיח.

ומזה מובן, שצריכים לחנך את הילד גם לעיקר זה - הענין דמשיח, שאם לא כן יהיו אצלו י"ב עיקרים בלבד, והרי ישנם י"ג!

ולכן צריכים לדבר על כך עם כל ילד.

ד. ולכאורה אפשר לטעון: כיון שהילד נמצא בארצות-הברית - מדינה שיש בה הכל בהרחבה, מלכות של חסד, וצריך להתאים את החינוך להנהגות המדינה - לכן אפשר להסתפק בביבור עם הילד על תורה ומצוות ולשם מה צריך "להסעיר" ("טומלען") אותו אודות משיח!?

אלא רק יאמר לילד שמשיח הוא דבר נעלה ביותר (בדוגמת כלי זהב שמניחים אותו על מדף גבוה), וכשיתבגר - יסביר לו זאת יותר באריכות וכו';

אבל לגשת לילד ולומר לו: תצעק שאתה רוצה משיח, תשיר ניגון באנגלית, ותקבל סוכרי - על-כך הוא טוען: כיצד אפשר לקחת ענין כה נעלה ולהורידו לילד!?

אומרים לו: הענין דביאת המשיח הוא אחד מהי"ג עיקרים, ובמילא צריכים להסבירו לילד ולחנך אותו לכך.

ובאם אין מלמדים זאת לילד, הרי זה היפך מעיקר באמונה, היפך התורה!

ה. אבל, לאחרי הכל, עדיין טוען הוא:

היתכן לקחת ענין כ"כ נעלה כמשיח,

(3) ברכה לג, ד.

(4) עיקר הי"ב.

שמו של משיח

ידוע מרז"ל אשר משיח – מנחם שמו, וגם מענדל, בגימטריא "צדק" [כידוע בנוגע שמו של אדמו"ר "הצמח צדק" – גימטריא דשמו "מנחם מענדל"], ש"צדק" (וגם "צמח") הוא שמו של משיח.

(משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

נסיון בלבד שכל ענינו הוא שמעלים ומסתיר על האמת

כשם שעד עתה ה' מונח ("אָפּגעלייגט") אצל כאו"א מאתנו שהרבי יוליכנו לקראת משיח צדקנו – צריך להיות מונח כן גם עתה.

והמאורע שאירע כו' – אינו אלא לעיני בשר שלנו, ואינו אלא נסיון בלבד (א' הנסיונות דחבלי משיח שצריכים להיות קודם ביאת גואל צדק), שכל ענינו הוא שמעלים ומסתיר על האמת.

(משיחת ש"פ תרומה, פ' זכור ה'ש"ת - בלתי מוגה)

בימינו אלו נמצאים כבר לאחרי כל הנסיונות

. . ויש להוסיף בזה – שבימינו אלו נמצאים כבר לאחרי כל הנסיונות כו', ובלשון הידוע (ע"פ דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) – שכבר סיימו אפילו "לצחצח הכפתורים", ובמילא צ"ל כבר קיום היעוד "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ", שאז, תהי' כל העבודה בעניני קדושה, באופן ד"ילכו מחיל אל חיל", עד "יראה אל אלקים בציון".

(משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

עד כמה נוגע שחודש זה יהי' "בריא מזלי" לענין הגאולה

ובמיוחד בעמדנו בחודש "דבריא מזלי", אשר, אם בכל הענינים נוגע שיהי' "בריא מזלי" – עאכו"כ בענין הגאולה האמיתית והשלימה, שבזה נוגע באופן מיוחד ("גאָר שטאַרק נוגע") שיהי' "בריא מזלי", בכדי שהגאולה תבוא מוקדם יותר, שכן, אפילו ע"י הקדמת הגאולה ביום אחד, או אפילו בשעה אחת, או אפילו ברגע אחד בלבד, ואפילו כשהרגע הוא "רגע קטן" – הרי זה רגע שבו נמצאים "שכינתא" וכל אחד ואחת מישראל האנשים הנשים והטף – בגלות, וממילא מובן, עד כמה נוגע שהגאולה תבוא אפילו ברגע אחד קודם!

(משיחת מוצאי ז' אדר ראשון ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

ידיך ומשביע לכל חי רצון":

מפרשים מסבירים¹¹ שהמילה "רצון" בפסוק זה כוונתה ל"רצון" של ה"חיי" (האדם המבקש מהקב"ה), יוצא אם-כן מפסוק זה שהקב"ה "פותח" את כל עניניו ("פותח את ידיך") בכדי לתת ל"חיי" את ה"רצון" שלו, מה שהוא רוצה.

ז. עפ"ז יובן גם ענין שהרמב"ם כותבו בשייכות לביאת משיח:

בסיום ספרו "יד החזקה" כותב הרמב"ם¹², בתור פסק-דין להלכה, שכאשר משיח יבוא יהיו "כל המעדנים מצויין כעפר", ש"מעדנים" הכוונה למעדנים בגשמיות כפשוטו, בשר שמן ויין ישן.

דלכאורה, הרמב"ם מדבר שם על מה שיהי' כאשר משיח יבוא, וכותב – בתור פס"ד להלכה – שבני ישראל יהיו מונחים אז בהשגת אלקות, "ישיגו דעת בוראם" – ואיך מתאים ונכנס שם הענין ד"מעדנים מצויין כעפר"? והרי מעדנים הינם ענינים ששייכים ל"משכא דחויא"¹³, והסיבה שהם יהיו "מצויין כעפר" – כדי שלא יצטרכו לטרוח בשביל זה.

והביאור בזה – ע"פ הנ"ל:

כאשר הרמב"ם כתב שכשמשיח יבוא "המעדנים מצויין כעפר", הוא רצה בזה להסביר את ענין ביאת המשיח גם לילד וכיו"ב שאצלו "מעדנים" תופסים מקום, ואי אפשר לומר לו כעת שע"י ביאת המשיח יובנו כמה ענינים בתורה מאחר שהוא אינו מבין את המעלה שבזה וצריכים להמתין עד שיגדל ויתבגר, אלא מוכרחים לדבר עמו דוקא על ענינים של "מעדנים" כנ"ל – ומטעם זה כותב הרמב"ם שבביאת המשיח "המעדנים מצויין כעפר".

11) ראה פרש"י, מצו"ד ועוד עה"פ.

12) סוף הל' מלכים.

13) ראה תניא פל"א (מ, ב). וראה בהנסמן בלקוטי הגהות לתניא שם). רפמ"ז.

ואע"פ שישנו הדיוק בלשון "כעפר", שהמעדנים לא יתפסו מקום ויהיו חשובים כמו עפר מכיון שלא יהיו מונחים בזה אלא בלהשיג דעת בוראם (כנ"ל), שלכן הוא נוקט בלשון "כעפר" דוקא – אבל כעת הרי המעדנים תופסים מקום אצל הילד, ולכן אומר לו הרמב"ם שהמעדנים יהיו "מצויין כעפר" (בפשטות) כי דוקא עי"ז אפשר לכבוש את לבו.

ח. ועפ"ז יובן גם האמור לעיל אודות חינוך הילדים בנוגע למשיח, שצריכים לומר להם שלעת"ל יהי' ריבוי ממתקים וכיו"ב –

דלכאורה, מובן ופשוט שהתורה לא תצוה לומר שום דבר שקר – ואם-כן, איך מצוה התורה לחנך כך את הילד, שבכדי לכבוש את לבו יאמרו לו שכאשר יבוא משיח יהי' ריבוי של ממתקים!?

אלא היות והרמב"ם כותב שבביאת המשיח יהיו "המעדנים מצויין כעפר", מובן שכן היא האמת, וכאשר אומרים זאת לילד אין זה מהשפה ולחוץ – אלא אכן כך זה באמת (ורק שלא יהיו מונחים בזה אז, וכנ"ל).

ט. [. . .] והנה, בנוגע לתינוקות במיוחד מוצאים מדרש נפלא:

עה"פ "ודגלו עלי אהבה"¹⁴, אומר המדרש¹⁵: "אפילו התינוק מדלג על האזכרה כמה פעמים. . . אמר הקב"ה ודילוגו עלי אהבה".

כלומר: אפילו אם ילדים – תינוקות של בית רבן – רוקדים או קופצים (כדרך התינוקות שהם רוקדים ומקפצים קודם הלימוד או אחר הלימוד) על "שמות" של קלף, או בזמננו – על ספרים [כי הם לא מבינים את קדושת הענין, ואפילו אם כן – הם אינם יכולים להשמר מזה] – אומר הקב"ה, שזה

14) שה"ש ב, ד.

15) שהש"ר פ"ב, ד.

אמנם **"עלי"**, אך ביחד עם זה **"דילוגו עלי"** **אהבה** – דהיינו, לא רק שמותר להם לעשות זאת, אלא הקב"ה אומר שלגביו זו **"אהבה"** – מכיון שתינוקות של בית רבן עושים זאת, ו**"כי נער ישראל ואוהבהו"**¹⁶.

וההדגשה בזה היא עד כדי כך, שתורה שבעל-פה באה ומתקנת את התורה שבכתב: בתושב"כ כתוב **"ודגלו"** – אומרת תושבע"פ שיקראו **"ודילוגו!"**

ממדרש זה רואים עוד יותר, עד כמה חשוב לרדת בעצמו לתינוקות, עד שאפילו הקב"ה מוריד עצמו אליהם – שיקפצו וירקדו על שמותיו, והוא אומר שזה ענין של אהבה! י. וזהו מדרש מפורש, שדרשנים משתמשים בו בדרשותיהם –

אף-על-פי-כן, כאשר שואלים שליח חב"די: היתכן להוריד ענין נעלה כמשיח לילדים – הוא מתבלבל לגמרי!...

לכל לראש, עליו לדעת שהענין הוא אמת! לכל לראש, עליו לדעת שזהו אמת לאמיתתו!

לכל לראש, עליו לדעת שכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו – יש לזה שייכות לילדים דורך זה!

ואם יעמיק להתבונן בזה – ובלבד שלא יתבלבל מיד – יראה, שעוד בזמן הרמב"ם, ועוד לפניו – בזמן שלמה המלך, כאשר היתה נתינת מקום לשאלה האם **"חנוך לנער"** צריך להיות **"ע"פ דרכו"** או באופן אחר – פסקו

(16) הושע יא, א. וראה המשך תרס"ו ע' תקנ ואילך.

(הרמב"ם ושלמה המלך) ש**"חנוך לנער ע"פ דרכו"**¹⁷!

ובמילא צריך להסביר הענין דמשיח לכל הילדים – אמריקאים, צרפתיים, אנגלים, ולדבר לכל אחד לפי אופנו.

ובאם אינו עושה כן – הרי הוא מועל בשליחותו לענין החינוך! מאחר שמסרו לו את הילדים כדי לחנכם בכל עיני התורה שהיא **"תורה אחת"**, ועאכו"כ שאי-אפשר להפריד בהי"ג העיקרים.

ואופן החינוך לפעול אצל הילד את ה**"אחכה לו"** ושיצעק שרוצה את משיח, הרי זה דוקא ע"י שנותנים לו סוכרי' ופרסים וכו', כי לעינים אלו יש לילד שייכות, משא"כ לעינים נעלים.

יא. ומכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו – עליו לצאת ולראות שכל ילד בדורנו יקיים תורה ומצות ויצעק שהוא רוצה משיח.

והרי לא מדברים על ילדים כמו שהיו בדורו של חזקיהו, שבימיו **"בדקו מדן ועד באר שבע . . . ולא מצאו תינוק ותינוקת . . ."** שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה¹⁸ – אצל חזקיהו אכן ה' **"ביקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח"**¹⁹, אבל זה לא בא בפועל²⁰ – מדברים על ילדים הנמצאים בדורנו זה – הדור קודם משיח, ובמילא צריכים **"לחטוף"** **"אריינכאפן"** ולספר לילדים אודות משיח.

(17) משלי כב, ו.

(18) סנהדרין צד, ב.

(19) שם, ע"א.

(20) ראה לקו"ש ח"כ ע' 518 ואילך.

מוקדש לעיני **אורי אהרן יואל** בן **יוסף ארי' לייב** ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' **יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תשס"ה יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד **"הקיצו ורננו שוכני עפר"** והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

לאחרי כל הפירושים בפסוק **"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"**, כולל הפירוש **"בתוך כל א' וא'"** – הרי אין מקרא יוצא מידי פשוטו⁹, לכל לראש הפירוש בזה בנוגע להלכה למעשה – שלבני ישראל ישנו החיוב לבנות את בית המקדש.

לבנות את בית המקדש השלישי בפשטות ממש

ובנוגע אלינו הכוונה – לבנות את בית המקדש השלישי, בפשטות ממש, כפס"ד הרמב"ם¹⁰ שיבנה ע"י משיח צדקנו, **"ובנה מקדש במקומו"**¹¹, וע"פ דברי הרמב"ם **"הכל חייבים לבנות ולסעד בעצמן ובממונם, אנשים ונשים כמקדש המדבר"**, מובן שכך הוא גם בנוגע לבית השלישי, שכל יהודי ישתתף בזה ע"י נדבותיו, אנשים נשים, ויש לומר – גם טף (כשם שה' בנדבת המשכן).

ובפרט שבדורנו זה כבר חינוכו והרגילו ילדים יהודיים קטנים – וממשיכים בזה – לתת צדקה: נוסף לכך שעושים אותם שלוחים לתת לצדקה, נותנים להם גם כסף שנעשה ממונם הפרטי, בכדי שהם יתנו מכספם הפרטי לצדקה.

(משיחות לילות ד', ה', ו' ושבת קודש פ' תרומה ה'תשנ"ב - מוגה. תרגום מאידית*)

(9) שבת סג, א. וש"נ.

(11) ל' הרמב"ם שם ספי"א.

(10) הל' מלכים רפי"א ובסופו. וראה לקו"ש ח"ח ע' 418 ואילך. וש"נ.

המדור מוקדש לעילוי נשמת

חיה' **מושקא ושטערנא אסתר** ע"ה בנות - יבלחט"א - הרה"ח ר' **אפרים זאב שמואלי** שיחיו נלב"ע ביום כ"א מנחם-אב ה'תשס"ד ולע"נ הוריו: ר' **ברוך אשר** ב"ר **זאב ע"ה שמואלי** - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת **גישא גני'** בת ר' **אפרים ע"ה** - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. ג. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד **"הקיצו ורננו שוכני עפר"** והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

המדור הקודם - **"זמן הגאולה"** - מוקדש

לעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי** ע"ה ובעלה ר' **יוסף ארי לייב** ב"ר **משה באר** ע"ה ולע"נ ר' **מאיר** ב"ר **צבי ע"ה שנאל**

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד **"הקיצו ורננו שוכני עפר"** והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת **ח'י רחל** בת **שפירנצא שנאל** ולזכות כל בני משפחתיהם שיחיו – לברכות עד בלי די

יהודי צריך להשתדל להיות עשיר בפועל בכל הענינים

[. .] הלימוד מכל האמור:

לכל לראש נלמד מכך – שהקב"ה פוסק בתורתו הקדושה, התורה הנצחית לכל הדורות ובכל המקומות – שכל יהודי שייך לכל לראש ל"זהב". ובפשטות – שכל יהודי צריך להיות בעשירות, הן ברוחניות והן בגשמיות – עשירות בפשטות ממש!

יתירה מזו: לא רק שהוא צריך עשירות – אלא שלכל יהודי ישנה עשירות בפועל. ואפילו אם זה לא נמצא בגלוי ובגשמיות – אי"ז משום שהיא לא קיימת ח"ו, אלא שיהודי צריך לגלות זאת ע"י עבודתו. ואדרבה: ע"י שמגלים זאת מתוך החושך – ה"ז נעשה באופן דיתרון האור מן החושך¹, תוספת ריבוי של שפע רב דגשמי ברכה, באופן של תגבורת החיות², שנעשה שטפון של גשמי ברכה אך ורק למעליותא, עד שזה מהפך את השטפונות שלא למעליותא לשטפונות דטוב וקדושה (עד להכנה ד"מלאה הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים"³).

ועאכ"ו כדורנו זה – הדור האחרון בגלות ודור ראשון של גאולה – לאחר שסיימו הכל, וצריכה להיות רק קבלת פני משיח צדקנו בפועל – ודאי שהקב"ה מברך כל יהודי בעשירות בזהב בגשמיות וברוחניות, עד באופן (כפי שהי' ב"מי צאתך מארץ מצרים" כן הוא גם עתה "אראנו נפלאות"⁴) – ש"אין לך כל אחד ואחד מישראל שלא היו עמו **תשעים**⁵ חמורים לובים טעונים מכספה וזהבה של מצרים".

מכך ישנה מיד הוראה ברורה – שיהודי צריך להשתדל להיות עשיר בפועל בכל הענינים, מתחיל מעשירות ברוחניות, אין עשיר אלא בדעת⁶, להיות עשיר בתורה ומצוות, ועד גם – עשירות בגשמיות, בכדי שיוכל לקיים תורה ומצוות במנוחת הנפש ומנוחת הגוף (כפס"ד הרמב"ם⁷), ויוכל להרבות בנתינת הצדקה וקיום המצוות בהידור, והידור לפנים מהידור וכו', ובכלל – לנצל את העשירות ("זהב וכסף ונחושת וגו'") כדי לעשות מביתו הפרטי משכן ומקדש לה' (ושכנתי בתוכם בתוך כל אחד ואחד), כולל – גם ע"י נתינה לצדקה לבנות בית הכנסת ובית המדרש כפשוטו, "מקדש מעט"⁸.

ועוד והוא העיקר – בענין שהזמן גרמא – בניית בית המקדש השלישי בפשטות ממש:

"פירש רבי תנחומא" וההוראה לגלותינו זו

א. בהתחלת הפרשה¹ נימנו הדברים שנצטוו בני ישראל לנדב למשכן – "וזאת התרומה אשר קחו מאתם גו' תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אלים מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים וגו'".

ומפרש רש"י² על התיבות "ועצי שטים": "ומאין היו להם במדבר, פירש רבי תנחומא, יעקב אבינו צפה ברוח הקודש שעתידין ישראל לבנות משכן במדבר, והביא ארזים למצרים ונטעם, וצוה לבניו ליטלם עמהם כשיצאו ממצרים".

[. .] נשאלת השאלה³ אצל "תלמיד ממולח":

מהו אמנם גודל ההכרח בפעולתו של יעקב אבינו בהבאת ונטיעת ארזים במצרים לצורך עשיית המשכן מאתיים ועשר שנים לפני הציווי דעשיית המשכן?!

ב. והביאור בזה – מרמז רש"י (ב"ינה של תורה"⁴) בהזכירו את שמו של בעל המאמר, "רבי תנחומא":

"תנחומא" הוא מלשון **תנחומין**. ולכן, "פירש רבי תנחומא" ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש וכו'", מכיון שענין זה מהוה **נחמתן של ישראל**:

כאשר בני" נמצאים בגלות מצרים, במצב דקושי השעבוד, עד לגזירת "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו"⁵, וכו' וכו' – הרי, מלבד **ההבטחה** ד"ואנכי אעלך גם עלה"⁶, שואבים הם עידוד ונחמה **בראותם בעיניהם ממש את עצי הארזים** שהביא יעקב ונטע במצרים, מכיון ש"צפה ברוח הקודש שעתידין לבנות משכן במדבר", "וצוה לבניו (ובניו לבניהם אחריהם, וכן הלאה) **ליטלם עמהם כשיצאו ממצרים!**"

כלומר: עצי שטים לצורך עשיית המשכן גופא – היו יכולים אמנם להשיג גם באופן אחר, אבל, כדי שתהי' **נחמתן של ישראל** (ענינו של רבי תנחומא) – הוצרך יעקב אבינו להביא ארזים ולנטעם במצרים, ולצוות לבניו שיטלום עמהם כשיצאו ממצרים, כדי שבמשך כל זמן גלות ושעבוד מצרים יהיו **לנגד עיניהם** עצי הארזים שנטע יעקב אבינו על מנת שיטלום **כשיצאו ממצרים**, היינו, שעצי ארזים אלה מסמלים וממחישים את גאולתן של ישראל.

(1) מכה ז, טו.

(2) ולהעיר מהשייכות לאדר (שהוא בתקופת גשמים) – "אדר פירושו תוקף וגבורה, כמו אדיר במרום ה', ובביצה דט"ו ע"ב הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, שנאמר אדיר במרום ה' כו'" (לקוטי לוי"צ על פסוקי תנ"ך ומארז"ל ריש ע' צט).
(3) ישע"י יא, ט. רמב"ם בסיום חותם ספרו.
(4) קהלת ב, יג.
(5) ולהעיר מהשייכות לשנת הצד"ק. וראה עיין יעקב לע"י בכורות ה, ב.
(6) ראה כתובות סח, א. וראה נדרים מא, א.
(7) ה"ל תשובה רפ"ט.
(8) יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.

(1) קהלת ב, יג.
(2) ולהעיר מהשייכות לאדר (שהוא בתקופת גשמים) – "אדר פירושו תוקף וגבורה, כמו אדיר במרום ה', ובביצה דט"ו ע"ב הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, שנאמר אדיר במרום ה' כו'" (לקוטי לוי"צ על פסוקי תנ"ך ומארז"ל ריש ע' צט).
(3) ישע"י יא, ט. רמב"ם בסיום חותם ספרו.
(4) קהלת ב, יג.
(5) ולהעיר מהשייכות לשנת הצד"ק. וראה עיין יעקב לע"י בכורות ה, ב.
(6) ראה כתובות סח, א. וראה נדרים מא, א.
(7) ה"ל תשובה רפ"ט.
(8) יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.

(1) כה, ג-ה.
(2) שם, ה.
(3) בחלקה הראשון של השיחה נתבארו ענינים נוספים בפרש"י זה ונדפסו ב'התנועות' תשמ"ז ח"ב ע' 535 ואילך, וכאן מובא רק המבואר ע"פ "ינה של תורה".
(4) ראה "היום יום" – כט שבט.
(5) שמות א, כב.
(6) ויגש מה, ג-ד.

ג. ומכאן באים לענין של נחמה גם בנוגע לגלותנו זה האחרון:

כשנמצאים בחשכת הגלות, "כל הגלויות נקראו ע"ש מצרים"⁷, "במדבר העמים"⁸, "נחש שרף ועקרב וצמאון גו"⁹, חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא – אומר רבי תנחומא, מנחמם של ישראל, שאין להתפעל מחשכת הגלות, מכיון שיודעים שהתכלית והמטרה היא "לבנות משכן במדבר", היינו, לעשות ממציות ה"מדבר" משכן ומקדש לו ית', דירה לו ית' בתחתונים,

עד לקיום הציווי "ועשו לי מקדש"¹⁰ כפשוטו, בביהמ"ק השלישי, שבו יתגלה גם המשכן שעשה משה, משכן המדבר.

ויש להוסיף בזה – בהקדמה:

לאחרי ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש" שיצאו ממצרים ויעשו משכן כו' – כיצד יתכן שלאח"ז יהי ענין של חורבן וגלות, "בנים שגלו מעל שולחן אביהם"¹¹!

והמענה לזה – ע"פ דבריו של **יעקב אבינו**, אשר, גם בידעו אודות כל ההבטחות שהבטיח לו הקב"ה, "ואתה אמרת היטב איטיב עמך וגו"¹², הוצרך **להתפלל ולבקש** מהקב"ה, באמרו "שמא משהבטחתי נתלכלכתי בחטא"¹³.

אמנם, לאחרי שרואים בפועל שהקב"ה קיים את הבטחותיו – אזי יודעים שאין מקום לחשש כו', כלומר, דבר ברור הוא שהקב"ה מקיים את הבטחותיו, וכפס"ד הרמב"ם¹⁴ "כל דבר טובה שיגזור הא-ל . . אינו חוזר".

ד. ובנוגע לענייננו:

הקב"ה הבטיח לגאול את ישראל, והתורה מעידה שכבר "כלו כל הקיצין"¹⁵, עוד בזמן הגמרא...

וגם ענין התשובה ("אין הדבר תלוי אלא בתשובה"¹⁵) ישנו כבר – כדברי רבינו הזקן באגה"ת¹⁶ בנוגע לברכת "סלח לנו כו' ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח", ש"אין כאן שום ספק כלל מאחר שבקשנו סלח לנו מחל לנו", ומוסיף, "ואילו לא היינו חוזרים וחוטאים היינו נגאלין מיד, כמו שאנו מברכין בא"י **גואל ישראל**", ועאכו"כ בנוגע לתשובה דיוהכ"פ, שאז לא שייך החשש ד"חוזרים וחוטאים", לפי ש"שטן ביומא דכיפורי לית לי' רשותא לאסטוני . . השטן בגימטריא תלת מאה ושיתין וארבעה הוי, שס"ד יומי אית לי רשותא כו' ביומא דכיפורי לית לי' רשותא כו"¹⁷ – הרי בודאי ובודאי שתיכף ומיד לאחרי התשובה דיוהכ"פ צריכה לבוא הגאולה.

ומכיון שלאחרי כל זה עדיין לא בא – מתעוררת השאלה והדרישה והצעקה האמיתית של בני: "**עד מתי**"!...

(7) ב"ד פט"ז, ה. (13) פרש"י שם, יא.
 (8) יחזקאל כ, לה. וראה לקו"ת מסעי פח, ג ואילך. (14) הל' יסוה"ת פ"ה ה"ד.
 (9) עקב ח, טו. (15) סנהדרין צז, ב.
 (10) פרשתנו כה, ח. (16) פרק יא.
 (11) ברכות ג, סע"א. (17) יומא כ, רע"א.
 (12) וישלח לב, יג.

והמענה היחידי לשאלה ודרישה וצעקה זו הוא – שהקב"ה ממלא את בקשתם ודרישתם של ישראל, ומביא תיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה כפשוטה בפועל ממש!

וכמרוז בדיוק לשונו של רש"י "פירש רבי תנחומא" – שענין הנחמה ("תנחומא") הוא באופן ד"פירש": (א) לא דרש, דרוש ופשט"ל יפה, כי אם, פשטות הענין, היינו, הנחמה וגאולה **כפשוטה ממש**, שהרי לא יתכן שה"גלות" יהי' בפועל ובפשטות, ואילו הנחמה – באופן של "דרש" בלבד... (ב) "פירש" מורה על ביאור והרחבת הענין, כידוע¹⁸ הביאור בלשון "פירש הבעש"ט", מלשון "פאנאנדער-געשפרייט", שבזה מודגש עוד יותר שהגאולה היא כפשוטה ממש.

וכידוע¹⁹ מענה אדמו"ר מהר"ש לאביו הצ"צ ע"ד הצורך בגאולה כפשוטה:

כששאל המהר"ש אצל הצ"צ ע"ד ה"קץ" דשנת תר"ג²⁰, היתכן שמישיח לא בא, והשיב לו, הרי נדפס ה"לקוטי-תורה" (גילוי פנימיות התורה, תורתו של משיח) – נענה המהר"ש ואמר: הכול טוב ויפה, אבל, בני רוצים וצריכים משיח כפשוטו, בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים!

כלומר, ע"פ תורה יש מקום לב' הדעות כו', ומי הוא זה שמגלה וקובע שצריכה להיות הגאולה כפשוטה ממש – **אדמו"ר מהר"ש**, שדרכו המיוחדת מתבטאת בפתגמו הידוע²¹ "**לכתחילה אריבער**", ובהדגשת שלילת ההנהגה באופן אחר, "**העולם** סבור שיש לילך 'ארונטער', וכשלא יכולים, הולכים 'אריבער', ואילו אני סבור, שצריכים לילך **מלכתחילה אריבער**", היינו, שמי שאינו הולך בדרך ד"לכתחילה אריבער", שייך הוא לסדר והנהגה **דעולם**!

ויה"ר שמהדיבור אודות "פירש רבי תנחומא" נזכה תיכף ומיד לנחמתן של ישראל, נחמה כפשוטה ממש, בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז, תהי' גם שלימות הנחמה על הגלות, "אודך ה' כי אנפת ביי"²².

ותיכף ומיד – "ואתה תצוה את בני ישראל גו' להעלות נר תמיד"²³ (כפי שהולכים לקרוא בתפלת מנחה), שזוכים לראות את הדלקת המנורה בביהמ"ק השלישי, שיבנה במהרה בימינו ממש²⁴.

(משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

18) לקו"ש ח"ז ע' 64 הערה 40. ח"ח ע' 354 הערה 21. ועוד.
 19) לקו"ש ח"ז ע' 80 הערה 70. ח"ח ס"ע 490 ואילך. ועוד.
 20) בסיום השיחה כל הקהל צעק (ואח"כ ניגן) "עד מתי". אח"כ התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "ניעט ניעט ניקאווא" ואח"כ הזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה.
 21) אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' תריז. לקו"ש

